

INCOHERÈNCIA PLA-NIFICADA

En els últims 10 dies he tingut l'oportunitat de riure molt i, alhora, d'estar trist i bastant avergonyit. Abans de seguir us aclareixo que no parlo de problemes personals, tant de bo! Em referia, com no podia ser d'una altra manera, al nostre Molt Il·lustre Govern.

Tenim la gosadia de no acceptar reciprocitat respecte a les proves mèdiques fetes als immigrants espanyols. Aquest tema és molt curiós i cal reflexionar-hi força. Sembla ser, o aquest és l'efecte que em fa, que tenim un sistema sanitari tan bo i eficient, que tots els malalts europeus vindran a Andorra a què els paguem les seves malalties. Una reflexió semblant devien fer els nostres governants quan no van tenir en compte el nombre d'immigrants que han vingut a treballar pel nostre país, contribuint a la seva economia i cotitzant religiosament el seu salari. L'Estat Espanyol va demanar al nostre Govern que s'apliqués reciprocitat cap als immigrants andorrans que vagin a treballar a Espanya, al que nosaltres, com és habitual, vam respondre fent l'andorrà. Primera incoherència.

A dia d'avui, la Sra. Meritxell Mateu ens diu que Espanya no va fer cap petició de reciprocitat de manera oficial, sinó que ho van dir de paraula i això no s'ha de tenir en compte. Aplaudeixo aquesta postura. Felicitats Sra. Mateu! Aquí demostrem que som un país avançat: si les coses no es fan com toca, no les tirem endavant. Estaria bé que li expliqués aquesta sistemàtica al seu company, el sr. Albert Pintat, perquè la propera vegada que vagi a Roma a signar un concordat amb la Santa Seu pensi a comunicar-ho per escrit. Potser que siguem una mica més seriosos amb les qüestions d'Estat, sobretot quan cada 14 de març se'ns omple la boca amb el consens i amb la bona entesa entre els diversos partits polítics del país. Segona incoherència.

El passat dilluns podíem llegir els *Criteris del Govern en relació amb la Proposició de Llei de la seguretat social*. Ara resulta que no els agrada una de les poques propostes de llei que tot el Consell General recolza i en la qual consellers de tots els grups parlamentaris s'han implicat a fons i han estat d'acord amb el gruix del seu articulat, ves per on! El nostre Govern està discutint al Consell General, no oblidem que és el Consell qui nomena el Govern, una proposta de llei de total consens, posant-se en contra del seu propi Grup Parlamentari. Tercera incoherència.

Sembla ser que el Govern no ha d'ésser una institució coherent, fidel a la seva paraula, compromesa amb el seu programa i els seus electors, ans el contrari, com diuen en castellà "*donde dije digo, digo diego*".

No ens deixem enganyar, tota aquesta mentida, tot aquest embolic és més del mateix: és el producte de la classe benestant que no vol deixar la cadira, és el resultat de massa anys aguantant un càrrec i és la seva convicció que la jugada sempre els acaba sortint bé. En resum, una incoherència PLA-nificada.

Aleix Mañosas Rodríguez

Renovació Democràtica